

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 933/2021
07.10.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгомира Милојевића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Радослава Петровића, Невенке Важић и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Владимира Христовића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Шапцу К 266/20 од 10.05.2021. године и Вишег суда у Шапцу Кж1 219/21 од 29.07.2021. године, у седници већа одржаној дана 07.10.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Владимира Христовића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Шапцу К 266/20 од 10.05.2021. године и Вишег суда у Шапцу Кж1 219/21 од 29.07.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу К 266/20 од 10.05.2021. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ и осуђен на новчану казну у износу од 20.000,00 динара коју је дужан да плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, с тим што је одређено да ће суд, уколико окривљени изречену новчану казну не плати у наведеном року, исту заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Окривљени је обавезан да плати трошкове судског паушала у износу од 3.000,00 динара, таксу за тужбу и пресуду у износу од по 980,00 динара као и да приватном тужиоцу накнади трошкове кривичног поступка у износу од 88.500,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Шапцу Кж1 219/21 од 29.07.2021. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Владимира Христовића, а првостепена пресуда Основног суда у Шапцу К 266/20 од 10.05.2021. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Владимир Христовић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП и повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, преиначи у целини побијане пресуде, окривљеног ослободи од оптужбе и обавезе приватног тужиоца да окривљеном накнади трошкове кривичног поступка или укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном суду.

Врховни касациони суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног доставио Републичком јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. КЗ и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног АА, адвокат Владимир Христовић, у поднетом захтеву истиче да речи које су окривљеном приватном тужбом стављене на терет, нису изречене са намером омаловажавања већ у одбрани права и да стога, у конкретном случају, нема битног субјективног обележја кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ за које је окривљени правноснажно осуђен.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Кривично дело увреде из члана 170. став 1. КЗ чини онај ко увреди другог.

Из чињеничног описа кривичног дела у изреци првостепене пресуде произлази да је окривљени АА, током давања исказа на рочишту у прекршајном поступку Пр 4525/18, приватном тужиоцу упутио речи „Како можеш да будеш таква цукела и да лажеш“ и то „у више наврата, а које увреде и речи су изречене пред поступајућом судијом која их је констатовала и унела у записник о суочењу од 23.12.2019. године, чиме је омаловажио и понизио тужиоца као особу, а што је све нашкодило части и угледу тужиоца, при чему је био свестан свога дела, хтео његово извршење и био свестан да је његово дело забрањено“.

Врховни касациони суд налази да из наведеног јасно проилази да изрека првостепене пресуде, поред осталог, садржи умишљај, односно јасно исказану вољу окривљеног АА те се у описаним радњама стичу сва субјективна и објективна обележја кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ, за које је правноснажно оглашен кривим из ког разлога је Врховни касациони суд супротне наводе браниоца окривљеног оценио као неосноване.

Поред наведеног, по налажењу Врховног касационог суда, неосновани су и наводи захтева за заштиту законитости којима бранилац указује на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП и то да су у конкретном случају одржана два главна претреса и

да су стога првостепеном пресудом приватном тужиоцу неправилно досуђени трошкови поступка на име приступа пуномоћника на три одржана главна претреса. Наиме, из списка предмета произлази да је у кривичном предмету Основног суда у Шапцу К 266/20 пуномоћник приватног тужиоца, између осталог, приступио на три одржана главна претреса и то 04.11.2020. године, 10.05.2021. и 11.05.2021. године, када је објављена пресуда, па су стога супротни наводи браниоца окривљеног оцењени као неосновани.

Из изнетих разлога Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.**

**Председник већа-судија
Драгомир Милојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић